

Список використаних джерел

1. Косташ В. Молочність і відтворення буковинських корів. *Тваринництво України*. 2007. № 10. С. 19-21.
2. Косташ В. Б. Газоенергетичний обмін у корів-первісток української червоно-рябої молочної породи. *Вісник аграрної науки*. 2008. № 3. С. 68-69.
3. Косташ В. Б. М'ясні якості тварин української червоно-рябої молочної породи. Матеріали VI конференції молодих вчених та аспірантів. Київ, 2008. С. 51-52.
4. Приліпко Т. М., Калинка А. К., Гончар В. І. Вплив рівня енергетичного живлення та умов утримання на продуктивність та відтворні якості телиць м'ясного комолого сименталу нової генерації. *Збірник наукових праць ПДАТУ*. 2016. Вип. 24. Ч.1. Сільськогосподарські науки. С. 109-114.
5. Косташ В.Б. Особливості будови тіла і жива маса корів-первісток різних ліній прикарпатського внутрішньопородного типу української червоно-рябої молочної породи. *Збірник наукових праць ПДАТУ*. 2008. № 16. С. 187-189.

Кудренецький Валентин

аспірант

Науковий керівник: д.с.-г.н., професор Цвігун А.Т.

Подільський державний аграрно-технічний університет

Кам'янець-Подільський, Україна

ВПЛИВ РІВНЯ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ЖИВЛЕННЯ МОЛОДНЯКУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСНОЇ ПОРОДИ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ

Організація нормованої годівлі м'ясної худоби на сучасному етапі становлення галузі м'ясного скотарства в Україні потребує вирішення цілого ряду питань. Одним з найголовніших є підвищення ефективності використання поживних речовин кормів за рахунок оптимізації концентрації обмінної енергії при використанні жирних добавок [1, 2].

Дослідження проводилися у 2016-2017 роках в умовах ТОВ «Крістал 2» смт. Велика Багачка Полтавської області, а також в лабораторії енергетичного живлення тварин кафедри годівлі, розведення тварин та технології кормів Подільського державного аграрно-технічного університету з метою вивчення впливу рівня енергетичного живлення молодняку великої рогатої худоби української м'ясної породи за різних типів годівлі.

Тваринам під час досліджень згодовували корми, вироблені у господарстві, де проводили досліди. Зимові раціони склалися із сіна лучного, силосу кукурудзяного, сінажу люцерни та концентрованих кормів. Із мінеральних підкормок молодняк одержував сіль кухонну та мінеральний премікс у складі комбікормів, які готувалися окремо на зимовий та літній періоди. Літні раціони склалися із кормів зеленого

конвеєра та концентрованих кормів з мінеральним преміксом.

У дослідженнях проведено аналіз складу та структури середньодобових раціонів піддослідних тварин. Перша половина обох дослідів, які проводилися паралельно, припадала на зимовий період (з грудня по травень місяці), під час якого тварини знаходилися на зимових раціонах, а друга половина проходила у літній період (з травня по серпень місяці). Так, в структурі зимових раціонів бугайців контрольної групи грубі корми займали 21-26%, соковиті – 41-46%, концентровані – 25-29%, тоді як в літній період дослідів зелені корми займали 76-84%, концентровані – 16-24%.

Піддослідний молодняк другої і третьої дослідних груп в основний період досліджень отримував додатково до основного раціону (раціону тварин контрольної групи) ріпакову олію згідно схеми досліджень – у зимовий період тварини другої дослідної групи отримували по 105-135 г, а третьої – 135-155 г. У літній період дослідів використання олії було дещо зменшене у силу того, що використання зелених кормів краще забезпечувало потребу тварин в енергії відносно норми годівлі, тому бугайці другої дослідної групи за добу в середньому отримували по 85-90 г, а третьої – 90-105 г ріпакової олії.

Споживання сухої речовини бугайцями другої групи було меншим на 2,4-2,8% порівняно із контролем, тоді як третьої – на рівні контролю. Концентрація обмінної енергії в раціонах контрольної групи складала 9,41 МДж, а дослідних – відповідно на 5,0 та 7,5% більше. Концентрація перетравного протеїну в 1 кг сухої речовини раціонів бугайців першої групи була на рівні 9,0% що перевищувало орієнтовну їх потребу на 8,1%, а другої і третьої – на 8,2 та 8,5% відповідно. Сира клітковина займала 21,0% від сухої речовини у контрольній групі, 20,8 – у другій, та 20,7% – у третій. Кількість суми легкоперетравних вуглеводів та мінеральних речовин в 1 кг сухої речовини знаходилася на рівні норми. Концентрація крохмалю в 1 кг сухої речовини раціону бугайців контрольної групи складала 106,1 г, тоді як дослідних – на 0,8-0,9% менше. Вміст цукру був майже однаковим і складав 79,4-80,3 г/кг. Кальцієво-фосфорне співвідношення знаходилося на рівні 1,4:1,0, що відповідало нормі.

На початок дослідів бугайці контрольної та дослідних груп характеризувалися живою масою на рівні 181,3-181,8 кг при мінімальних коливаннях у розрізі груп. При цьому за підготовчий період дослідів середньодобові прирости живої маси у тварин першої і третьої груп склали 872, а другої – лише на 5 г поступалися останнім, що свідчить про однорідність підібраних тварин у групі.

При підвищенні рівня енергії в раціонах тварин дослідних груп в основний період дослідів визначено, що за зимовий період бугайці дослідних груп характеризувалися вищими середньодобовими приростами на 7,9 та 8,7% відповідно, порівняно із контролем ($p>0,99$). У результаті, їх жива маса на початку літнього періоду була вищою відповідно на 3,1 та 3,4% у другій та третій дослідних групах порівно з контролем. Відносний приріст у першій групі був на рівні 47,6%, тоді як у дослідних – на 2,8 та 3,1% більшим пропорційно підвищенню рівня енергії в раціоні піддослідних бугайців.

У середньому за дослід від бугайців другої групи одержали на 8,4, третьої – на 9,3% ($p>0,99$) більше приросту живої маси порівняно із контролем, а відносний приріст у них був вищим на 3,7 та 4,1% відповідно.

Наведені результати свідчать, що збільшення рівня обмінної енергії в раціонах за

рахунок ріпакової олії сприяло суттєвому підвищенню середньодобових приростів бугайців української м'ясної породи. При підвищенні вмісту обмінної енергії на 5% середньодобові прирости бугайців зростали на 7,6% взимку та на 8,8% – влітку, відповідно. Економічна оцінка показало, що використовувати ріпакову олію для підвищення рівня обмінної енергії в раціоні доцільно, що підвищує рентабельність виробництва яловичини на 7,3 - 8,9 %.

Список використаних джерел

1. Цвигун А.Т. Обоснование энергетического питания молодняка крупного рогатого скота при различных типах кормления: дисс. ... докт. с.-х. наук: 06.02.02. Санкт-Петербург. Пушкин. 1993. 546 с.
2. Цвигун А. Т., Ленков Л. Г. Перетравність поживних речовин молодняком симентальської м'ясної породи за різних рівнів сирого жиру в раціонах. *Таврійський науковий вісник*. 2012. Вип. 78. Ч. 2. Т. 2. С. 100-106.

Курта Христина

молодший науковий співробітник, аспірант

Малишева Ольга

к.с.-г.н., старший науковий співробітник

Українська лабораторія якості і безпеки продукції АПК НУБіП України

Київ, Україна

Спиридонов Владислав

д.с.-г.н., старший науковий співробітник

Інститут ветеринарної медицини НААН України

Київ, Україна

МІКРОСАТЕЛІТНИЙ ДНК-АНАЛІЗ ВЕСЛОНОСА (*POLYODON SPATHULA*) ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ПОПУЛЯЦІЇ

Одним з основних завдань для сучасних рибницьких господарств є збільшення виробництва товарної продукції за рахунок використання цінних та високопродуктивних об'єктів риборозведення. До таких об'єктів можна віднести веслоноса (*Polyodon spathula*), який доволі широко використовується з метою збільшення виробництва та розширення асортименту готової рибної продукції для задоволення харчових потреб населення [1, 2].

В сучасних умовах аквакультури особливого гостро постають проблеми зниження генетичного різноманіття у популяції веслоноса через використання у відтворенні обмеженої кількості особин племінного стада і, як наслідок, виникнення ризику близькоспорідненого розведення та зниження продуктивності даного виду [2, 3, 4].

Тому, досить актуальним є питання вивчення генетичної складової популяцій